בס"ד

יום **ג'**, **כ"ג** ב**חשון** תשס"א (**21** בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

<u>ידיעה אחרונה</u>: כהמשך לדבר המוזכר אתמול על **פתיחת וועידת השלום למזרח התיכון במדריד**, התרבו באותם הימים (שנת תשנ"ב:1992) פיגועי הטרור בישראל - תגובת הערבים לנסיון נוסף של ישראל להגיע ל"הסדר כלשהו" איתם. בין הנרצחים – **רחלה דרוק**, תושבת שילה, שנסעה באוטובוס. האוטובוס הותקף (נשמע מוכר...?) בדרכו להפגנת מחאה נגד מדיניות הממשלה (בראשות יצחק שמיר) בתל-אביב. כתגובה הולמת של הלב הציוני הפועם בקרבה של האומה הנפלאה הזו, הוקמו למחרת (כ"ב בחשון – אתמול לפני 9 שנים) 2 יישובים חדשים בשומרון – **רחלים** ו**שבות רחל –** השני החל כ"שכונה חדשה" של שילה. היום הוא יישוב משגשג בזכות עצמו.

***

היום, **<u>כ"ג ב</u>חשון**, לפי מגילת תענית, הוא יום טוב: "איסתתר סוריגא מן עזרתא" (**הוסר הסורג מן העזרה**). מפני שבנו גוים מקום בעזרת בית המקדש, והיו מעמידים בתוכו אבנים טובות שתהיינה מונחות עד שיבוא אליהו (לתרץ קושיות וכו') ויעיד עליהן אם טמאות הן אם טהורות הן. ואותו יום שגנזוהו (היום), עשאוהו יום טוב!

***

בשנת תשלייד(1973-5734), **אישרה היום ממשלת ישראל את הרכב וועדת החקירה הממלתית לבדוק את כל נושא מלחמת יום הכיפורים. וועדת אגרנט**, נקראה על-שמו של נשיא בית המשפט דאז, דר' שמעון אגרנט, שעמד בראשה, הגישה את הדו"ח המלא של מלאכתה כעבור 14 חודש, בינואר 75'. [ישראל 50]

***

<u>סיום המאמר על עבר, הווה, ועתיד:</u>

כל המאורעות המתרחשים בינתיים הן חוליות המקשרות בין בריאת העולם להשלמת העולם בימות המשיח.

על-פי דברים אלו יובנו דברי הפיוט הנאמר בסוף ליל סדר פסח, "חד גדיא". רבים נתקשו מהי כוונת בעל הפיוט, ומה עניינו לליל הסדר. בעל ה"מעשה נסים" מבאר שכל הפרטים המנויים בפיוט הם ציוני דרך לדברים שקרו לעם ישראל. ההתחלה היתה יציאת מצרים ולאחר מכן עברו הרבה גלגולים לקראת המטרה הסופית של תיקון העולם, עד ו"בלע המוות לנצח ומחה ה' אלוקים דמעה מעל כל פנים." זהו "ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המוות" (מתוך דברי הפיוט).

בכל פרט נוסף בפיוט, אנו חוזרים ומזכירים את כל העבר, כמו כאשר מגיעים ל"ואתא מיא וכבה לנורא" חוזרים דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא וכו'. וכך בכל פרט נוסף בפיוט, ללמד כי הכל קשור זה לזה.

[ילקוט "לקח טוב" – פר' 'שמיני']

***

<u>וברוח זו, הנ"ל הערה מאחד הקוראים:</u>

אני חייב לציין שדבריך מאוד מחזקים לעומת מציאות שמאוד שוחקת ומייאשת. כמובן שמי שמאמין בצדקת הדרך יחזיק מעמד. אותו מאמין אינו חייב להיות דתי (לפחות לפי הבנתי הצנועה) אולם חייב להיות מחובר בעבותות חזקים לתורת ישראל ולמסורת ישראל.

יום נעים!